

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobce **J. D.**, zastoupeného advokátem JUDr. Josefem Havlíčkem se sídlem Kozí 4, Brno, proti žalovanému **Krajskému úřadu Jihomoravského kraje**, odboru právnímu a organizačnímu, se sídlem Žerotínovo nám. 3/5, Brno, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 10. 2006 čj. JMK 1200862006, vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 31 Ca 211/2006, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 19. 3. 2007 č. j. 31 Ca 211/2006 - 21,

t a k t o :

Usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 19. 3. 2007 č. j. 31 Ca 211/2006 - 21 **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce podal včas kasační stížnost proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 19. 3. 2007 č. j. 31 Ca 211/2006 - 21, kterým byla odmítnuta jeho žaloba proti v záhlaví uvedenému rozhodnutí žalovaného a bylo rozhodnuto o nákladech řízení.

Z odůvodnění napadeného usnesení vyplývá, že žalobce napadl shora uvedené rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Magistrátu města Brna ze dne 15. 8. 2006 čj. OSC/TP/SŘ/06/1107/4711 ve věci zrušení údaje o místu trvalého pobytu podle ust. § 12 odst. 1 písm. c) zákona č. 133/2000 Sb., o evidenci obyvatel a rodných číslech a o změně některých zákonů (zákon o evidenci obyvatel), ve znění pozdějších předpisů, a napadené rozhodnutí bylo potvrzeno.

Krajský soud se nejprve zabýval otázkou, zda žalobce je k podání žaloby aktivně legitimován podle ust. § 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), případně podle odstavce 2 tohoto ustanovení. Dospěl k závěru, že pokud vyplývá z ust. § 10 odst. 2 zákona o evidenci obyvatel, že z přihlášení občana k trvalému pobytu nevyplývají žádná práva k objektu, v němž je občan přihlášen, ani k jeho vlastníkově, pak je nepochybné, že takové právo nemůže samotným ohlášením změny místa trvalého pobytu, ani zrušením trvalého pobytu, ani zaniknout. Stejně tak nemůže tudíž k zániku žádného hmotného práva dojít zrušením údaje o místě trvalého pobytu podle ust. § 12 odst. 1 zákona o evidenci obyvatel, jak se stalo v projednávané věci. Nevzniká-li a nezaniká-li v důsledku přihlášení k pobytu žádné hmotné ani procesní právo, potom k takovému vzniku a zániku nemůže dojít ani v důsledku ohlášení změny místa trvalého pobytu ohlašovně podle ust. § 10 odst. 5 zákona o evidenci obyvatel, ani v důsledku zrušení údaje o místě trvalého pobytu ohlašovnou na návrh oprávněných osob podle ust. § 12 odst. 1 tohoto zákona.

Krajský soud rozbořem ustanovení příslušných právních předpisů dospěl k závěru, že rozhodnutí vydané podle ust. § 12 odst. 1 zákona o evidenci obyvatel nemá žádný bezprostřední dopad, který by se projevil v založení, změně, zrušení či jiném závazném určení žalobcova subjektivního práva, byť ohlašovna o zrušení místa trvalého pobytu formálně rozhoduje ve správním řízení. Jde tedy o úkon správního orgánu, jímž se osobě dosud evidované k trvalému pobytu na konkrétní adrese, žádné konkrétní veřejné subjektivní právo ani povinnost nezakládá, nemění ani neodnímá.

Podle názoru krajského soudu rozhodnutí žalovaného, byť bylo vydáno ve správním řízení, není po materiální stránce rozhodnutím, které by splňovalo kritéria ust. § 65 odst. 1 s. ř. s. Takový úkon správního orgánu je podle ust. § 70 písm. a) s. ř. s. vyloučen ze soudního přezkumu a proto byla žaloba odmítnuta.

Žalobce v kasační stížnosti tvrdil důvod uvedený v ust. § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., tedy nezákonnost rozhodnutí o odmítnutí žaloby.

Žalobce uvedl, že při právním posouzení věci vycházel krajský soud z právního názoru vysloveného Nejvyšším správním soudem v obdobné věci pod sp. zn. 6 As 33/2003. Svědčí o tom i doslovné citace převzaté z tohoto rozhodnutí.

Žalobce poukázal na to, že rozšířený senát Nejvyššího správního soudu zaujal v této věci názor opačný a má proto za to, že napadené usnesení se opírá o právní posouzení, které je vývojem judikatury překonáno a právní názor krajského soudu tak není v souladu se zákonem.

Žalobce navrhl, aby napadené usnesení bylo zrušeno a věc vrácena Krajskému soudu v Brně k dalšímu řízení.

Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti akceptoval posun právního názoru Nejvyššího správního soudu v této právní otázce, jak jej ve svém rozhodnutí vyjádřil rozšířený senát Nejvyššího správního soudu. Domnívá se však, že krajský soud rozhodl správně, protože v době jeho rozhodování rozhodnutí rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ještě nebylo uveřejněno ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu.

Nejvyšší správní soud, vázán rozsahem a důvody kasační stížnosti (§ 109 odst. 2 a 3 s. ř. s.), posoudil kasační stížnost takto:

Otázkou, která je předmětem tohoto řízení, se, za splnění podmínky uvedené v ust. § 17 odst. 1 s. ř. s., zabýval rozšířený senát Nejvyššího správního soudu. V usnesení ze dne 6. 2. 2007 č. j. 2 As 64/2005 - 108, dostupném na www.nssoud.cz, vyslovil tento právní názor:

Právo na zvolení místa trvalého pobytu podle § 10 zákona č. 133/2000 Sb., o evidenci obyvatel a rodných číslech a o změně některých zákonů, je veřejným subjektivním právem, proti jehož porušení rozhodnutím správního orgánu se může občan dovolat ochrany postupem podle § 65 a násl. s. ř. s. před správním soudem. Nedílnou součástí práva na zvolení místa trvalého pobytu je také právo na to, aby na zvolené adrese místa trvalého pobytu nebyly evidovány osoby, které pro to nesplňují nebo přestaly splňovat zákonné podmínky.

Krajský soud v Brně vycházel z odlišného právního názoru a proto Nejvyšší správní soud podle ust. § 110 odst. 1 s. ř. s. jeho rozhodnutí zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Krajský soud je v dalším řízení vázán vysloveným právním názorem Nejvyššího správního soudu (§ 110 odst. 3 s. ř. s.).

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodne krajský soud v novém rozhodnutí (§ 110 odst. 2 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 5. září 2007

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu

